

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 marca 2023 r.

DIH-3.707.13.2023.AB

DECYZJA DIH-III /26/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) oraz art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. z 2018 poz. 2227), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 165/2022 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 grudnia 2022 r. (nr akt: KHU.8361.57.2022), na mocy której na przedsiębiorcę NATURA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, nałożono karę pieniężną w wysokości 3 500 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych 00/100) z tytułu udostępniania na rynku 10 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Świętokrzyskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.**

Uzasadnienie

W dniach 22 - 25 lutego 2022 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Świętokrzyskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w Drogerii [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] należącej do przedsiębiorcy [xx] zwanego dalej „stroną”, „kontrolowanym” lub „przedsiębiorcą”.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), w związku z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L z 2019 r. Nr 169, s. 1) nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono m.in. na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy – Kierownika Drogerii Agencji.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania i obrotu kosmetykami znajdującymi się w ofercie kontrolowanego przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 12 partii produktów kosmetycznych kwestionując 10 partii, tj.:

- 1) RIMMEL LONDON SUPER Gel 052 CAMO, kod EAN 3616301245803, w ilości 2 szt., w cenie promocyjnej 27,49 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego i niewłaściwe określenie („Skład”) poprzedzające wykaz składników;
- 2) RIMMEL LONDON KIND & FREE 156 POPPY POP RED, kod EAN 3616302990603, w ilości 2 szt., w cenie 25,99 zł, zakwestionowany z uwagi na niewłaściwe określenie („Skład”), poprzedzające wykaz składników;
- 3) RIMMEL LONDON HIGH' LIGHT BUTTERY - SOFT HIGHLIGHTING POWDER 001 STARDUST, kod EAN 3616301524502, w ilości 3 szt., w cenie 44,49 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego;
- 4) RIMMEL LONDON WONDERINK EYELINER/TRACEUR 001 Black, kod EAN 3614228654722, w ilości 2 szt., w cenie promocyjnej 26,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak wykazu składników;
- 5) RIMMEL LONDON OH MY GLOSS! PLUMP! 820 JUICY LUCY, kod EAN 3614229612424, w ilości 3 szt., w cenie promocyjnej 29,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego i niewłaściwe określenie („Skład”) poprzedzające wykaz składników;
- 6) MAYBELINE NEW YORK FIT me 25 PINK BLUSH - COLORETE, kod EAN 3600531537470, w ilości 3 szt., w cenie promocyjnej 29,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego.
- 7) MAYBELLINE NEW YORK COLOR TATOO DUSK DOLL CREAM EYESHADOW, kod EAN 3600531581558, w ilości 3 szt., w cenie promocyjnej 24,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego;
- 8) MAYBELLINE NEW YORK AFFINITONE 42 DARK BEIGE, kod EAN 3600530559022, w ilości 3 szt., w cenie promocyjnej 27,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego;
- 9) MAYBELLINE NEW YORK SUPER STAY MATTE INK 180, kod EAN 3600531605681, w ilości 3 szt., w cenie promocyjnej 29,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego;
- 10) MAYBELLINE NEW YORK LITER GLOSS 005 PETAL, kod EAN 3600531609733, w ilości 3 szt., w cenie promocyjnej 31,99 zł, zakwestionowany z uwagi na brak funkcji produktu kosmetycznego.

Produkty te zostały zakwestionowane z uwagi na niezgodne z rozporządzeniem 1223/2009 oznakowanie.

W przypadku produktów z pozycji 1, 2 i 5 wykaz składników umieszczony był w bezpośredniej bliskości kosmetyków na etykiecie, zawierającej zdjęcie wyrobu oraz opis funkcji w języku polskim.

W przypadku produktu wskazanego w pkt 5 na opakowaniu znajdował się piktogram zawierający twarz z oznaczeniem policzka malowanego pędzlem.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 25 lutego 2022 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.57.2022).

Pismem z dnia 2 marca 2022 r. podmiot kontrolowany poinformował Wojewódzki Inspektorat w Kielcach, iż zakwestionowane produkty zostały usunięte z sali sprzedażowej. Ponadto nadmieniono, iż produkty bez polskich opisów zostały dostarczone z magazynu centralnego przez pomyłkę pracowników magazynu. Spółka wskazała również, że zwiększy nadzór na obrotem produktami, w szczególności poprzez zwrócenie pracownikom magazynu i drogerii uwagi na kwestę prawidłowego oznakowania produktów przeznaczonych do sprzedaży oraz konieczności przeprowadzania bieżących kontroli wewnętrznych w tym zakresie, tak aby zminimalizować ryzyko wystąpienia nieprawidłowego oznakowania produktów w przyszłości. W ww. piśmie wniesiono o uwzględnienie powyższych okoliczności z uwagi na incydentalny charakter zdarzenia i niewielki zakres oraz wartość samych produktów.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismami z 7 marca 2022 r. poinformował przedsiębiorców: [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX] [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX]. z siedzibą w Warszawie wskazując na stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości. Jednocześnie, działając na podstawie art. 34 ustawy o Inspekcji Handlowej, Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wniósł o podjęcie odpowiednich działań zapewniających osiągnięcie zgodności oznakowania zakwestionowanych kosmetyków w odniesieniu do obowiązujących przepisów prawa.

Przedsiębiorca [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX], w odpowiedzi z 21 marca 2022 r. przesłał pismo skierowane do [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX] (przekazane również przez kontrolowanego pismem z 18 marca 2022 r.), w którym wskazuje m.in. że [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX] jako dystrybutor kwestionowanych w toku kontroli produktów wypełnia wymagania dotyczące oznakowania zdefiniowane w rozporządzeniu 1223/2009. Ponadto przedsiębiorca powołując się na przepisy art. 19 ww. rozporządzenia wskazał, że oznakowanie funkcją w języku polskim nie jest wymagane, gdy funkcja jest dobrze znana z jego prezentacji. Zdaniem przedsiębiorcy funkcja takich produktów jak pomadki, błyszczki, cienie do powiek, róże do policzków czy pudry jest znana i powszechnie rozumiana przez konsumenta i wynika z prezentacji produktu, co nie wymaga już zamieszczania dodatkowej, pisemnej informacji o funkcji produktu. Przedsiębiorca nawiązał również do umieszczania produktów makijażowych w specjalnych strefach sklepowych, przeznaczonych tylko i wyłącznie na produkty do upiększania twarzy oraz gablotach, które zawierają podstawowe informacje o produkcie. Zdaniem [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX] nie ma możliwości pomylenia podkładu czy różu z innym produktem znajdującym się w tej strefie.

Pismo z 15 kwietnia 2022 r. [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX] ponownie przytacza argumenty, które zdaniem spółki potwierdzają brak konieczności umieszczania na opakowaniu informacji opisowej jaką funkcję pełni dany produkt, jeżeli to wynika z prezentacji danego produktu kosmetycznego.

Świętokrzyski WIIH w pismach z 28 marca 2022 r. oraz 6 maja 2022 r. skierowanych do [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX], oraz przekazanych do wiadomości [XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX] nie uznał argumentacji przedstawionych w ww. pismach [XXXXXXXXXXXX] m.in. w sprawie braku funkcji produktu kosmetycznego w języku polskim, wskazując, że w niniejszym wypadku sposób prezentacji i wygląd zewnętrzny kosmetyków nie wskazywał jednoznacznie, tj. bez żadnych wątpliwości, na ich funkcję.

Jednocześnie w piśmie z 31 sierpnia 2022 r. przedsiębiorca . [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], poinformował m.in., że zostaną podjęte działania naprawcze w postaci zmiany etykiet, które będą zawierały, m.in. informację o funkcji produktu w formie umieszczonych piktogramów.

Przedsiębiorca . [xx], w piśmie z 21 marca 2022 r. oraz skierowanym do [xx] piśmie z 10 marca 2022 r. (przekazanym przez kontrolowanego pismem z 18 marca 2022 r.) wskazuje m.in. że nieumieszczenie na kwestionowanych kosmetykach nazw i funkcji w języku polskim wynika z okoliczności, iż sposób prezentacji oraz wygląd zewnętrzny jednoznacznie wskazuje z jakiego rodzaju produktami konsument ma do czynienia. Przedsiębiorca w odniesieniu do zakwestionowanych wyrobów wskazanych w piśmie kierowanym przez Świętokrzyskiego WIIH do [xxxxxxxxxxxxx] wskazuje na cechy tych wyrobów, w tym na kształt i rodzaj opakowania, co zdaniem strony wskazuje z jakiego rodzaju produktem konsument ma do czynienia. Przedsiębiorca informuje również, iż w szafach przeznaczonych do ekspozycji kwestionowanych kosmetyków znajdują się m.in. wykazy składników produktów kosmetycznych, które zawierają tłumaczenia nazw poszczególnych kosmetyków. Dodatkowo same szafy ekspozycyjne zawierają nazwę i przeznaczenie danego produktu kosmetycznego. Jednocześnie strona wskazała, że wymiana książeczek zawierających wykaz składników w formie fizycznej (zawierających słowo „skład” zamiast „Ingredients” może zostać wykonana w XI.2022. poprzez stosowną zmianę wykazu składników w wersji elektronicznej, która może zostać przesłana przez Spółkę na życzenie tut. Inspektoratu e- mailem do punktów sprzedaży. Niemniej jednak wskazano, iż w ocenie Spółki niezależnie od powyższego słowo „skład/składniki” poprzedzające wykaz składników nie powinno budzić wątpliwości wśród konsumentów.

W pozostałej korespondencji kierowanej przez [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] tj. pismach z 13 maja 2022 r. oraz 3 października 2022 r., spółka ponownie przedstawiła m.in. argumenty, zgodnie z którymi w opinii strony nie ma konieczności oznakowania funkcją produktów kosmetycznych, gdyż to jednoznacznie wynika z ich prezentacji, wskazując jednocześnie w jednym z pism, że Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w toku prowadzonej 9 maja 2022 r. kontroli objęła dwa z zakwestionowanych przez Inspekcję Handlową produktów i stwierdziła, że nazwa i funkcja wyrobu wynika z ich prezentacji (na dowód powyższego dołączyła protokoły z kontroli).

Świętokrzyski WIIH w piśmie z 13 kwietnia 2022 r. skierowanym do [xx] raz przekazany do wiadomości [xx] nie zgodził się z argumentacją przedstawioną w ww. pismach i podtrzymał swoje stanowisko m.in. w sprawie braku funkcji produktu kosmetycznego w języku polskim oraz braku słowa „Ingredients oraz w pismach z 15 września 2022 r. oraz 10 października 2022 r. odnośnie braku funkcji produktu kosmetycznego w języku polskim.

Pismem z 24 października 2022 r. strona poinformowała, że podjęła działania mające na celu dostosowanie wymienionych w piśmie trzech partii wyrobów do wskazanych przez Świętokrzyskiego WIIH wymagań.

Zawiadomieniem z 7 listopada 2022 r. Świętokrzyski WIIH poinformował przedsiębiorcę [xx] o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie, przedsiębiorca w piśmie z 22 listopada 2022 r. wniósł o dopuszczenie w postępowaniu dowodów z dokumentów w postaci jej pism z dnia 2 marca 2022 r. i z dnia 18 marca 2022 r. wraz z załącznikami (tj. pismem [xx] 10 marca 2022 r. i pismem [xxxxxxxxxxxxx]. z dnia 2 marca 2022 r.) i podniesionych w nim okoliczności. Ponadto przedsiębiorca wniósł o uwzględnienie postanowień art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na Spółkę i przestaniu na pouczeniu.

W dniu 21 grudnia 2022 r. Świętokrzyski WIIH wydał decyzję nr 165/2022 (sygn. KHU.8361.57/2022), na mocy której na podstawie art. 36 ust. 1 oraz art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę [xx] [xxxxxxxxxxxxx], nałożył karę pieniężną w wysokości 3 500 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania określonych w rozporządzeniu 1223/2009. Decyzja została odebrana 28 grudnia 2022 r.

W dniu 20 stycznia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona zaskarżyła ww. decyzję w całości, jednocześnie zarzucając jej naruszenie następujących przepisów prawa:

- 1) art. 36 ust. 1 oraz art. 46 ust. 1 pkt 2) ustawy o produktach kosmetycznych w związku z art. 189d oraz art. 189f §1 pkt 1) oraz art. 189f §2 i §3 Kpa poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe niezastosowanie,
- 2) art. art. 6, 7, 11, 77 §1, 80 i art. 107 Kpa,

wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy albo uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ pierwszej instancji.

Pismem z dnia 25 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 1 marca 2023 r. do Prezesa UOKiK wpłynęło pismo strony, w którym wskazała że podtrzymuje w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie, w szczególności zawarte w odwołaniu z 5 stycznia 2023 r. Jednocześnie wniosła o dopuszczenie dodatkowego dowodu z dokumentu w postaci dokumentu zwrotu nr 2022.NMr/349/35 z dnia 9 marca 2022 r. zakwestionowanych produktów kosmetycznych z placówki handlowej drogeria [xxxxxxx] do magazynu centralnego, na okoliczność wycofania w obrotu detalicznego ww. produktów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnili na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009, bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje, o których mowa w niniejszym artykule.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. f rozporządzenia 1223/2009 bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje dotyczące funkcji produktu kosmetycznego, chyba że jednoznacznie wynika ona z jego prezentacji. Jednocześnie zgodnie z art. 19 ust. 5, każdy produkt kosmetyczny musi zawierać informacje dla konsumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b, c, d i f oraz w ust. 2, 3, 4, w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu. Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, produkty kosmetyczne udostępniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znakuje się w języku polskim.

Jednocześnie zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt g) informacje zawierające wykaz składników mogą być podane tylko na opakowaniu zewnętrznym. Wykaz poprzedzony jest określeniem „ingredients”. Ponadto, jak wskazuje art. 19 ust. 2 jeżeli ze względów praktycznych nie jest możliwe zamieszczenie informacji wymienionych w ust. 1 lit. d) i g) w opisany sposób, stosuje się następujące zasady:

- informacje umieszcza się na załączonej lub doczepionej ulotce, etykietce, taśmie, metce lub karcie;

przeznaczenia. Spełnieniem wymagań rozporządzenia w zakresie prawidłowego przekazania konsumentom informacji o funkcji kosmetyku, nie jest również umieszczenie go na stendzie, czy półce, na którym znajduje się opis produktu. Przepisy rozporządzenia wprost wskazują, iż prawidłowa informacja o funkcji produktu kosmetycznego powinna znajdować się na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych kosmetyku. Dystrybutor udostępniając produkt kosmetyczny na rynku powinien działać z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów i przed udostępnieniem na rynku sprawdzić czy posiada on wymagane oznaczenie, gdyż istotne jest, aby konsument informację o funkcji produktu otrzymywał wraz z zakupionym wyrobem, w sposób dla niego zrozumiały, co zmniejszy ryzyko użycia produktu niezgodnie z przeznaczeniem.

Obowiązkiem dystrybutora przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, jest również, zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, sprawdzenie czy podane zostały informacje m.in. dotyczące wykazu składników, określone w art. 19 ust. 1 lit. g) ww. rozporządzenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę treści skarżonej decyzji oraz ustaleń kontroli, w oparciu, o które wydano decyzję, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca nie wykonał ciężących na nim obowiązków, o których mowa w rozporządzeniu 1223/2009. Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że doszło do naruszenia prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. f) a tym samym niezgodnie również z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, oraz art. 19 ust. 1 lit. g) w zw. z art. 19 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009.

W oparciu o zgromadzony materiał w sprawie oraz obowiązujące przepisy, Świętokrzyski WIIH nałożył na podstawie art. 36 ust. 1 w związku z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę [xxx], karę pieniężną w wysokości 3 500 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzucił naruszenie art. 36 ust. 1 oraz art. 46 ust. 1 pkt 2) ustawy o produktach kosmetycznych w związku z art. 189d oraz art. 189f§1 pkt 1) oraz art. 189f §2 i §3 Kpa poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe niezastosowanie. Wskazując na poszczególne dyrektywy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej określone w art. 189d kpa, strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, że:

- w ramach obligatoryjnej przesłanki określonej w pkt 1) powołanego przepisu nie dokonał oceny dotyczącej wagi naruszenia prawa, a ograniczył się wyłącznie do stwierdzenia faktu naruszenia prawa, jak również nie uwzględnił obligatoryjnej okoliczności przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej w postaci czasu trwania naruszenia;
- stwierdzając, że „(...) w toku poprzednich kontroli stwierdzono naruszenie przez stronę art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.” nie doprecyzował częstotliwości tego naruszenia, w tym liczby przypadków i przedziału czasu, w którym miało lub miały miejsca te naruszenia, oraz ich wpływu na wysokość kary, co również powoduje brak możliwości oceny wpływu tej przesłanki (art. 189d pkt 2) na wysokość kary i ocenę zasadności jej nałożenia w określonej wysokości;
- w ramach przesłanki określonej w pkt 3) dyrektywy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej w postaci uprzedniego ukarania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe,

- wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, organ ograniczył się wyłącznie do odnotowania faktu jednostkowego ukarania ostateczną decyzją ze wskazaniem danej decyzji i zapłacenia nałożonej nań kary, bez odniesienia się do wpływu tego faktu na wysokość kary;
- organ I instancji, dokonując analizy przesłanki, o której mowa w art. 189d pkt 4) Kpa, to jest stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa, ograniczył się wyłącznie do stwierdzenia, że „(...) *naruszenie prawa powstało w wyniku niewykonania obowiązków określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa*”;
 - organ wskazując na podjęcie przez stronę dobrowolnych działań w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa, nie określił wpływu powyższego na wysokość kary;
 - uwzględniając przesłankę, o której mowa w art. 189d pkt 6) kpa Świętokrzyski WIIH wskazał jedynie „(...) Strona udostępniła na rynku 10 partii kosmetyków oznakowanych niezgodnie z obowiązującymi przepisami - o łącznej wartości 299,99 zł” – co w konsekwencji nie rozstrzyga, czy w tym przypadku wystąpiła korzyść, którą przedsiębiorca osiągnął, czy strata, której uniknął, jak również nie analizuje, w tym kontekście kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności kosztów zakupu kwestionowanych produktów oraz proporcjonalnie, pozostałych kosztów działalności kontrolowanej drogerii [xxxxx].

Odnosząc się do przedstawionych powyżej argumentów strony, Prezes UOKiK stwierdza przede wszystkim, że nie ma żadnych wątpliwości, iż przedsiębiorca nie wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków wskazanych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009 i udostępnił na rynku produkty oznakowane niezgodnie z ww. rozporządzeniem. Sam przedsiębiorca również, nie kwestionuje w odwołaniu ustaleń faktycznych, a jedynie wskazuje, jakie kryteria jego zdaniem powinny być wzięte pod uwagę i co nie zostało przez organ pierwszej instancji uwzględnione przy analizie przesłanek wymiaru kary.

Prezes UOKiK po przeanalizowaniu decyzji Świętokrzyskiego WIIH pod kątem zarzutów zawartych w odwołaniu wskazuje, że kryteria wymiaru kary zostały wprost wskazane w art. 189d kpa i w postępowaniu, które prowadzi do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przesłanki te mają charakter okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W konsekwencji stanowią one przedmiot postępowania wyjaśniającego, zaś organ administracji publicznej ma obowiązek z urzędu zgromadzić i ocenić dotyczące ich dowody i materiały (art. 7 i 77 KPA). Co więcej, organ ma obowiązek szczegółowo uzasadnić swoją ocenę wypełnienia w konkretnym postępowaniu wymienionych w komentowanym artykule przesłanek (art. 107 § 3 KPA). (patrz: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz red. prof. dr hab. Roman Hauser, prof. dr hab. Marek Wierzbowski.).

Świętokrzyski WIIH analizując przesłankę zawartą w pkt 1 art. 189d wskazał, że strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 19 ust. 1 lit. g) i art. 19 ust. 2 i 3, art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 i udostępniła na rynku 10 partii produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych. Jednak w opinii Prezesa UOKiK, związku z tym, że stroną postępowania jest kontrolowany dystrybutor produktów kosmetycznych, który nie ponosi odpowiedzialności za oznakowanie produktów kosmetycznych w zakresie art. 19 ww. rozporządzenia, ale za udostępnianie produktów niewłaściwie oznakowanych, przy analizie niniejszej przesłanki niezbędna jest ocena stwierdzonych nieprawidłowości z uwzględnieniem odpowiedzialności w zakresie obowiązków dystrybutora, określonych przepisami art. 6 rozporządzenia 1223/2009. Jednocześnie, jak wskazuje prof. Hauser, oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, organ powinien brać pod uwagę wszelkie okoliczności mające wpływ na ustalenie wysokości kary pieniężnej, a powiązane z naruszeniem prawa dającym podstawę do uruchomienia postępowania zmierzającego ewentualnie do

nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Powinny być one badane w kontekście zagrożenia, jakie wywołał określony delikt administracyjny wobec takich wartości, jak ochrona życia lub zdrowia, ochrona mienia w znacznych rozmiarach lub ochrona ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia.

W niniejszym postępowaniu trudnym do określenia, jest ustalenie jaki był okres, czas trwania naruszenia, a więc okres udostępnienia zakwestionowanych produktów konsumentom. Bezspornym jednak jest, że naruszenie miało miejsce w trakcie kontroli, tj. w jej pierwszym dniu - aż do czasu wycofania produktów przez kontrolowanego.

Analizując przesłankę zawartą w pkt 2 art. 189d dot. częstotliwości niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara, okolicznością wpływającą na wymiar kary ma być "częstotliwość" naruszeń, dlatego też wskazanie w decyzji przez organ pierwszej instancji, że „*w toku wcześniejszych kontroli stwierdzono naruszenie przez Stronę art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.*” uniemożliwia dokonanie właściwej oceny tej przesłanki, gdyż wskazany przepis jest przepisem sankcyjnym, na podstawie którego WIIH nakłada administracyjną karę pieniężną, w związku z czym wątpliwa staje się chociażby możliwość naruszenia przez stronę ww. przepisu prawa. Jednocześnie, z uwagi na brak jakiegokolwiek dokumentacji w zgromadzonym materiale dowodowym, odnośnie wcześniejszych naruszeń, a co za tym idzie decyzji administracyjnych wydanych w związku z tymi naruszeniami, Prezes UOKiK nie ma możliwości odniesienia się do tej przesłanki.

Wskazana w art. 189d pkt 3 przesłanka dotycząca uprzedniego ukarania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe przez inne organy powinna być oceniana w aspekcie karania sprawcy deliktu administracyjnego za ten sam czyn w innym reżimie odpowiedzialności (karnej, karnoskarbowej, wykroczeniowej). Prezes UOKiK wskazuje jednocześnie, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania niniejszej przesłanki, gdyż udostępnianie produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych nie podlega odpowiedzialności karnej czy karnej skarbowej, jak również nie stanowi wykroczenia.

Badając wskazany w art. 189d pkt 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa – organ pierwszej instancji wskazał, że „*naruszenie prawa powstało wskutek niewykonania obowiązków określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawnych*”, niemniej jednak, organ powinien wskazać czy do naruszenia prawa doszło z winy strony, gdyż nie dopełniła swoich obowiązków czy z winy innego podmiotu.

Świętokrzyski WIIH wskazał również, że przedsiębiorca podjął działania naprawcze w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości (zgodnie z informacją zawartą w piśmie z 2 marca 2022 zakwestionowane produkty zostały usunięte z sali sprzedaży). W opinii Prezesa UOKiK, podjęcie działań naprawczych, nie budzi wątpliwości, że jest z zasady oceniane w kontekście pozytywnym i ma wpływ na łagodzenie nakładanej kary administracyjnej. A zatem zarzut odnośnie niewłaściwej analizy niniejszej przesłanki nie znajduje uzasadnienia.

Świętokrzyski WIIH analizując wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła – wskazał na wartość zakwestionowanych produktów kosmetycznych nie rozstrzygając, czy w tym przypadku wystąpiła korzyść, którą przedsiębiorca osiągnął, czy strata, której uniknął. Tak przeprowadzona analiza tej przesłanki nie pozwala w jakikolwiek stwierdzić jaki wpływ na wysokość kary miała wskazana kwota (łagodzący czy zaostrzający). Przepis art. 189d pkt 6) nie zawiera

kwalifikatora wskazującego jaka wysokość (znaczna, nieznaczna, znikoma) korzyści lub unikniętej straty prowadzi do złagodzenia lub zaostrzenia kary. Tym samym ocena w tym zakresie pozostawiona została uznaniu organu wymierzającego administracyjną karę pieniężną. Komentowany przepis obliuguje jedynie organ administracji publicznej do rozważenia tej kwestii. (patrz Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz red. prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska). Ponadto, jak wskazuje ustawodawca w uzasadnieniu do ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) wprowadzającej art. 189d do Kodeksu postępowania administracyjnego, z oczywistych względów przesłanka określona w pkt. 6, tj. wysokość osiągniętej korzyści albo straty, której strona uniknęła, będzie mogła być brana pod uwagę tylko w przypadkach gdy samo stwierdzenie naruszenia prawa jest uzależnione od osiągnięcia korzyści lub uniknięcia straty przez podmiot podlegający ukaraniu. Dodatkowo Prezes UOKiK wskazuje, że analiza kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności kosztów zakupu kwestionowanych produktów oraz proporcjonalnie, pozostałych kosztów działalności kontrolowanej drogerii [xxx] nie została uwzględniona w niniejszym przepisie i organ nie ma obowiązku jej uwzględniania przy analizie niniejszej przesłanki, a co za tym idzie zarzut w tej kwestii jest niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu strony, dotyczącego braku przez organ pierwszej instancji oceny wpływu poszczególnych przesłanek na wysokość nałożonej kary pieniężnej, co w konsekwencji negatywnie wpływa na ocenę zasadności jej nałożenia w wysokości określonej w decyzji, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 189d Kpa wymaga od organu administracji wzięcie pod uwagę i analizę każdej z przesłanek wskazanych w ww. artykule, jednak organ nie ma obowiązku wykazywania, jak duży wpływ na wysokość kary ma każda z analizowanych przesłanek. Należy również wskazać, że zgodnie z art. 36 ust. 1 kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł, a zatem to organ, uwzględniając stan faktyczny oraz przesłanki zawarte w art. 189d Kpa, w sposób dowolny ustala wysokość kary administracyjnej, jaka według niego powinna zostać nałożona za stwierdzone nieprawidłowości, do wysokości 70 000 zł.

W dalszej części odwołania, podmiot skarżący wskazał na niezastosowanie przez organ pierwszej instancji narzędzi przewidzianych w art. 189f Kpa. Zaakcentował też na incydentalny charakter zdarzeń i ich niewielki zakres, jak również że niezwłocznie podjął działania naprawcze, co doprowadziło do wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości. Zdaniem strony poprzez dobrowolne usunięcie nieprawidłowości doszło do swoistego antycypowania (skonsumowania) wskazanych przepisów art. 189f §2 i §3 kpa. Zarzucił organowi pierwszej instancji, że w sposób niewyczerpujący uzasadnił kwestie związane z brakiem zastosowania narzędzi przewidzianych w 189f §2 i §3 Kpa.

Prezes UOKiK mając na uwadze wszystkie zarzuty i argumenty zawarte w odwołaniu, w pierwszej kolejności wskazuje, że stroną postępowania jest dystrybutor, który udostępnia na rynku produkty kosmetyczne, a obowiązki którego zostały w sposób szczegółowy określone m.in. w art. 6 rozporządzenia 1223/2009. Organ pierwszej instancji powinien ocenić stwierdzone nieprawidłowości, uwzględniając obowiązki dystrybutora określone przepisami art. 6 ww. rozporządzenia, a zatem biorąc pod uwagę odpowiedzialność w zakresie oznakowania produktów kosmetycznych ograniczoną do udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych zgodnie z ww. rozporządzeniem.

Organ drugiej instancji po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, stwierdza iż Świętokrzyski WIIH dokonując analizy stanu faktycznego, obowiązujących przepisów prawa, przesłanek wymiaru kary czy przesłanek umożliwiających odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej całkowicie pominął obowiązki dystrybutora, jakie zostały na niego nałożone w art. 6 ww. rozporządzenia, a które są kluczowe w przypadku postępowania prowadzonego wobec dystrybutora, na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych. Jedynie biorąc pod uwagę wskazane obowiązki dystrybutora, organ pierwszej instancji jest w stanie prawidłowo ocenić chociażby wagę i okoliczności naruszenia prawa, stopień przyczynienia się strony czy w przypadku analizy art. 189 f Kpa w kwestii ewentualnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i stwierdzenia czy waga naruszenia prawa jest znikoma. Wskazać należy, że przy ocenie wystąpienia przesłanki znikomej wagi naruszenia (art. 189f § 1 pkt 1 KPA), należy brać pod uwagę całokształt okoliczności danego przypadku, zarówno o charakterze przedmiotowym (np. skala naruszeń, skutki tych naruszeń), jak i podmiotowym (np. czy mamy do czynienia z czynem zawinionym, a jeżeli tak, to z jaką formą winy), przy czym decydujące znaczenie należy przyznać skutkom naruszenia dla dóbr chronionych przez daną dziedzinę prawa administracyjnego (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 973/20).

Zdaniem Prezesa UOKiK w przypadku produktów kosmetycznych, organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie, powinien każdy z produktów oceniać w sposób indywidualny, jednak jak wynika z protokołu kontroli, jak i skarżonej decyzji Świętokrzyski WIIH, pominął niektóre kwestie, mające wpływ na rozstrzygnięcie, tj. obowiązki dystrybutora wskazane w art. 6 rozporządzenia 1223/2009, jak również oznakowanie piktogramem kwestionowanego wyrobu czy dodatkowe informacje znajdujące się na etykietach zawierających m.in. skład wyrobu.

I tak po analizie stanu faktycznego w odniesieniu do obowiązujących przepisów i uwzględnieniu ww. przesłanek, organ drugiej instancji ma wątpliwości czy w przypadku niektórych produktów nie doszło do znikomego naruszenia prawa, chociażby w przypadkach, gdzie nieprawidłowością było podanie słowa „Skład” zamiast „ingredients” na znajdującej się blisko wyrobu etykiecie. Oczywiście doszło do naruszenia przepisów rozporządzenia, gdyż art. 19 ust. 1 lit. g) wprost wskazuje, w jaki sposób ten skład ma być oznaczony, jednak biorąc pod uwagę główny cel niniejszej regulacji, tj. poinformowanie konsumenta o składzie wyrobu, cel ten został spełniony i kluczowe informacje zostały dla konsumenta umieszczone w sposób właściwy. Ponadto z uwagi na to, że wyroby te oferowane są polskim konsumentom, taki sposób oznakowania wyrobów nie powoduje negatywnych skutków dla konsumenta.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że z protokołu kontroli nie wynika jednoznacznie czy w przypadku produktów z pozycji 1, 2 i 5, była możliwość wzięcia razem z produktem znajdującej się w bezpośredniej bliskości kosmetyków etykiety, która zawierała wykaz składników, zdjęcie wyrobu oraz opis funkcji w języku polskim. Należy tutaj wskazać, że aby przy tak dużej różnorodności wyrobów (często kosmetyki pomimo identycznego opakowania posiadają zupełnie inną funkcję), konsument mógł bezpiecznie korzystać z zakupionego produktu, a taki jest cel wprowadzonych przepisów, niezbędne jest oznakowanie kosmetyków w taki sposób, żeby konsument informację o funkcji produktu otrzymywał wraz z zakupionym wyrobem, w sposób dla niego zrozumiały, co zmniejszy ryzyko użycia produktu niezgodnie z przeznaczeniem a informacja ta nie może być „udostępniania” jedynie w momencie zakupu ale powinna być dostępna w trakcie użytkowania kosmetyku. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że jeżeli w niniejszej sprawie kontrolowany udostępniając te produkty na rynku, umożliwił konsumentowi wzięcie tej etykiety razem z produktem, pomimo iż doszło do naruszenia przepisów i udostępniania kosmetyków oznakowanych niezgodnie z art. 19 ust.

5 rozporządzenia 1223/2009, konsument otrzymał informację o funkcji produktu w języku polskim, tym samym został spełniony ww. cel, co zdaniem Prezesa UOKiK, należałoby również uwzględnić analizując ww. przesłanki.

Prezes UOKiK ma również wątpliwości odnośnie kwestionowania rozświetlacza RIMMEL LONDON HIGH' LIGHT BUTTERY - SOFT HIGHLIGHTING POWDER 001 STARDUST, który oznaczony był piktogramem zawierającym wyraźne wskazanie, jaką funkcję ten produkt spełnia, a do którego Świętokrzyski WIIH się nie odniósł.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK stwierdza, iż Świętokrzyski WIIH wydając decyzję, dokonał oceny stwierdzonych nieprawidłowości nie uwzględniając obowiązków nałożonych na kontrolowanego, tj. dystrybutora wynikających z art. 6 rozporządzenia 1223/2009 oraz nie wziął pod uwagę pełnego stanu faktycznego (oznakowania produktów : piktogramy, etykiety zawierające: wykaz składników, zdjęcie oraz funkcję wyrobu w języku polskim). Należy w tym miejscu podkreślić, że za oznakowanie produktów kosmetycznych odpowiada osoba odpowiedzialna, natomiast rolą dystrybutora jest sprawdzenie produktu kosmetycznego przed udostępnieniem na rynku, w zakresie wskazanym w art. 6 ww. rozporządzenia. Stwierdzenie organu, że „(...) kontrolowany przedsiębiorca nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku prawidłowego oznakowania udostępnionych na rynku przez niego 10 partii produktów kosmetycznych.” błędnie sugeruje, że to dystrybutor jest odpowiedzialny za właściwe oznakowanie produktów kosmetycznych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze powyższe stwierdził, iż wydanie przez organ odwoławczy decyzji z uwzględnieniem powyższych okoliczności, w tym przeprowadzenie analizy przesłanek zawartych w art. 189d, w tym w szczególności dotyczących uwzględnienia okoliczności wpływających na wymiar kary pieniężnej czy przesłanek do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, mogłoby naruszać zasadę dwuinstancyjności zawartej w art. 15 Kpa, dlatego uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy Świętokrzyski WIIH powinien przeprowadzić postępowanie administracyjne biorąc pod uwagę pełny stan faktyczny, obowiązujące przepisy dotyczące produktów kosmetycznych oraz uwzględniając obowiązki dystrybutora, którym niewątpliwie jest kontrolowany przedsiębiorca. Ponadto organ pierwszej instancji powinien przeprowadzić ponowną analizę przesłanek wymiaru administracyjnych kar pieniężnych wskazanych w art. 189d Kpa oraz przesłanek od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [XXXXXXXXXX]
2. Świętokrzyski WIIH
3. a/a